

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnicy Komisji, są laureatami konkursów, które przeprowadzone zostały przed wejściem w życie, w dniu 1 maja 2004 r., zmian w regulaminie pracowniczym. Jako że zostali zatrudnieni po tej dacie, zaszeregowano ich do grupy i stopnia określonego przez nowy regulamin pracowniczy, który uważają za mniej korzystny. W niniejszej skardze kwestionują swe powołania.

Podnoszą brak zastosowania w tym konkretnym przypadku art. 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, a także ewentualnie niezgodność z prawem tego przepisu, który naruszać ma szereg zasad prawa wspólnotowego. W tym kontekście odwołują się przede wszystkim do zasady niedyskryminacji, równego traktowania i swobody przepływu pracowników. Skarżący oceniają, że zasady te zostały naruszone w związku z tym, że większość urzędników, o których mowa, ma obywatelstwo nowych państw członkowskich. Uważają także, że byli dyskryminowani w porównaniu z urzędnikami znajdującymi się na tej samej liście odpowiednich kandydatów i powołanymi przed dniem 1 maja 2004 r.

Ponadto skarżący podnoszą naruszenie art. 31 regulaminu pracowniczego, który przewiduje powołanie nowych urzędników do grupy zaszeregowania i na rodzaje stanowisk określone w ogłoszeniu o konkursie, naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, pewności prawnej, dobrej administracji i proporcjonalności, obowiązku staranności administracji, a także nadużycie władzy.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2005 r. — ADOMEX International B. V. przeciwko Komisji

(Sprawa T-315/05)

(2005/C 281/45)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: ADOMEX International B. V. [Przedstawiciel(-): adwokaci G. Van der Wal i T. Boesmans]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005) 592 wersja ostateczna z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie N 372/2003;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest importerem i hurtownikiem w branży hodowli kwiatów i sprowadza do Niderlandów różne rodzaje roślin liściowych ciętych, w szczególności z krajów trzecich, w celu dalszej dystrybucji.

Skarży ona decyzję Komisji w sprawie niepodnoszenia zarzutów wobec zmiany systemu pomocy w branży hodowli kwiatów, który został zatwierdzony w ramach spraw N 766/95 i NN 84/00. System ten dotyczy rozporządzenia w sprawie branżowej opłaty za wyroby z branży hodowli kwiatów (Vakheffing Bloemkwerkerijproducten), która pobierana jest przez Productschap Tuinbouw, organizację ogrodniczą należącą do niderlandzkiej publiczno-prawnej organizacji przedsiębiorstw.

Na uzasadnienie skargi skarżąca podnosi, że Komisja niesłusznie nie poddała zbadaniu, czy ten system pomocy jest zgodny ze wspólnym rynkiem i czy nie narusza art. 23 i 25 WE. Tym samym naruszony został również obowiązek uzasadnienia na podstawie art. 253 WE.

Skarżąca dodaje, że zaskarżona decyzja narusza art. 23 i 25 WE. W przypadku zatwierdzonego przez Komisję systemu pomocy nie chodzi o podatek wewnętrzny w rozumieniu art. 90 WE, lecz o opłatę o skutku równoważnym z cłem w rozumieniu art. 23 i 25 WE. Wynika to z tego, że opłata nie obciąża na tym samym etapie obrotu i na podstawie tych samych okoliczności powodujących powstanie obowiązku podatkowego w taki sam sposób wyrobu krajowego i przywożonego oraz że brak jest krajowej produkcji takiego samego rodzaju lub konkurencyjnej, wobec czego nie można mówić o systemie opłat wewnętrznych.

Skarżąca uważa poza to, że decyzja Komisji jest niezrozumiała lub co najmniej niewystarczająco uzasadniona i dlatego narusza art. 253 WE. Komisja odsyła w tej decyzji do wcześniejszych decyzji, które nie miały uzasadnienia lub w których zatwierdza ona całkiem odmienne opłaty niż te, których dotyczy zaskarżona decyzja. Poza tym można dostrzec m.in. oczywisty błąd Komisji w ustaleniach faktycznych, ponieważ stwierdza ona w decyzji, że odnośna opłata nie obciąża wyroby przywożonych.

W końcu skarżąca podnosi, że jako zainteresowana strona nie otrzymała możliwości przedstawienia swoich uwag i nie mogła wykonać swoich praw proceduralnych na podstawie art. 88 ust. 2 WE.